

În suflet, la fereastră

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Aș vrea să-ți dau o lacrimă albastră,
Să plâng în poala ta o viață-ntreagă,
Petala galbenă, atât de dragă,
Să o păstrez în suflet, la fereastră.

Voi încerca în fiecare noapte
Să te ridic spre infinita zare
Și construind în fața ta altare,
Am să zidesc în versuri mii de șoapte.

De când te știu nu mai vânez himere,
Sirene ce plutesc spre larg docile,
Nu mă atrag banalele idile,
Cu tine mă avânt spre-nalte sfere.

- Culc versul lângă ușa întâmplării
Sperând că-l vei găsi de dimineață,
Destinul îmi zâmbește din prefață,
Scufund penița-n tușul călimării

Și-ți scriu știind că nimeni nu-nțelege
Că universul uneori încape
Într-un poem, departe sau aproape,
Nu s-a emis, iubirea mea, vreo lege

Să ne separe. Ziua ce-o să vină
Ne va găsi identici, lumea noastră
Deschide cu-ndrăzneală o fereastră
Spre suflete-nsetate de lumină.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif